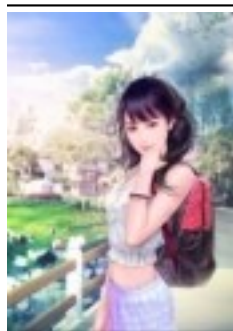

Anh... Thích Em Được Không

Contents

Anh... Thích Em Được Không	1
1. Chương 1: Con Ghét Ba Mẹ	1
2. Chương 2: Ly Hôn	2
3. Chương 3: Mẹ Kê Và Em Gái	3
4. Chương 4: Bị Nhốt	4
5. Chương 5: Sao Con Bướng Quá Vậy !	6
6. Chương 6: Chuyển Trường	7
7. Chương 7: Lớp Trưởng Khó Ưa	8
8. Chương 8: Kiểm Tra Hóa	10
9. Chương 9: Nhiều Ánh Mắt Kỳ Lạ	11
10. Chương 10: Học Thêm Sao ! Đâu Có Dễ Như Vậy	13
11. Chương 11: Praise The Yoddes	15
12. Chương 12: Nếu Là Thật Thì Sao ?	18
13. Chương 13: Ngày Nắng Ấm	20

Anh... Thích Em Được Không

Giới thiệu

“Tôi nhìn anh rồi tự cười như một con ngốc, tôi không vì địa vị hay nhan sắc mà thích anh, tôi thích

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-thich-em-duoc-khong>

1. Chương 1: Con Ghét Ba Mẹ

- Anh im đi tất cả là do anh!
- cô quá đáng cô nghĩ cô là ai mà dám đổ lỗi cho tôi chứ.

- anh cũng chỉ là người hạ lưu dám vượt rào ngay trước mặt vợ mình.

- cô tưởng cô không như vậy sao cô làm được thì tôi cũng làm được.

Đấy gia đình tôi là vậy đấy ngày nào ba mẹ tôi cũng vậy chỉ chốc suốt ngày tôi là con gái của họ nhưng chưa bao giờ quan tâm đến tôi cả, họ chỉ lo cho công việc của mình và TIỀN.

Ba tôi Vũ Minh Quốc một người nắm giữ công ty ” Q&Q ” (Quốc và Quyên) ba tôi nói thật ông tuy vậy nhưng rất đào hoa { 42t } ba và mẹ đến với nhau để xác nhập hai công ty làm một chứ chả có tình yêu gì cả, ba tôi là người cứng rắn, nóng nảy... Nên hay nổi giận với mẹ tôi là vậy.

Còn mẹ tôi Nguyễn Nhật Quyên mẹ tôi thì xinh đẹp có tài kinh doanh cùng ba tôi đưa công ty đi lên nhưng mẹ tôi cũng chẳng phải típ người hiền lành. Mạnh mẽ dù bất cứ chuyện gì xảy ra mẹ cũng giải quyết ” Nhanh - gọn - lẹ ” người xưa có câu ” ông ăn chả bà ăn nem ” là ba tôi quen nhiều cô gái thì mẹ tôi quen nhiều đàn ông.

Còn tôi Vũ Song Nhi thừa hưởng được nét đẹp (nghiêng nước nghiêng thành) của ba lẫn mẹ suốt ngày họ cãi nhau miết rồi tôi thật chán, ngôi nhà này từng hạnh phúc nhưng bây giờ chỉ toàn là nước mắt của tôi thôi. Tôi chẳng thừa hưởng được sự mạnh mẽ của mẹ hay quyết đoán của ba, dù gặp chuyện gì tôi cũng lấy nước mắt ra giải quyết mọi chuyện.

- bây giờ anh đừng nói gì nữa - mẹ tôi

- chúng ta nên kết thúc tại đây __ Ba tôi

- Ly hôn __ mẹ tôi lại là người đưa ra quyết định này khiến tôi nghe như xé đánh ngang tay

- chúng ta nên giải quyết chuyện này từ lâu rồi __ Ba tôi đồng tình ý kiến của mẹ

- KHÔNG ĐƯỢC.. __ Tôi hét lên khiến ba mẹ thoáng giật mình họ xem tôi là gì vậy bộ họ ghét tôi lắm sao mà nói những lời đó tôi chỉ là cô bé 15t chưa hiểu sự đời như thế nào mà, bây giờ họ muốn rời xa tôi nữa.

- Song Nhi à con yên tâm sau khi ly hôn con sẽ ở cùng mẹ __ Mẹ tôi ôm tôi vào lòng bàn tay lạnh dần không còn ấm áp như trước nữa

- không Song Nhi phải ở cùng tôi __ Ba tôi nắm tôi đứng dậy đi về phía ba

- Song Nhi phải đi theo tôi __ hai người họ cứ kéo qua kéo lại

....

- Thôi đi __ Tôi hất tay ba mẹ ra tôi bắt đầu khóc nức lên từng đợt - Ba Mẹ con ghét hai người __ Tôi chạy lên phòng đóng cửa thật chặt

- Rầm

Tiếng cửa vang lên trong phòng tôi, tôi nhìn thấy bất cứ cái gì liền đập đổ tất cả hời sao liền thấy tấm hình cả gia đình tôi đang cười vui vẻ làm tôi bất giác chạnh lòng khóc nức nở.

Ba mẹ tôi họ lại cãi nhau..

Tiếp

~

2. Chương 2: Ly Hôn

Hôm nay chính thức là ngày ba mẹ Tôi ly hôn. tôi buồn rầu ỉu rĩ như bông hoa héo vẹo.

Trong tòa án mọi người đang lắng nghe một cách chăm chú về việc tài sản về phía ai? Còn ai giành phần nuôi con?

- Vũ Song Nhi con sẽ ở cùng ba hay mẹ

Câu hỏi mà tôi chẳng muốn nghe cũng chẳng muốn trả lời vị Thẩm Phán đó, tôi khẽ nhìn ba rồi nhìn mẹ tất cả mọi người đều đổ dồn ánh mắt vào tôi như chờ đợi điều gì đó.

Tôi hít một hơi thật mạnh nói điều này rất khó quyết đối với Tôi.

- con sẽ ở cùng... Ba __ dứt lời ba tôi liền nở nụ cười nếu tôi chịu ở cùng ba thì ba sẽ được một căn nhà mà chúng tôi ở trước đây(hơn 10.000.000 USD) Mẹ tôi tức giận vì mất đi của lợi trước mắt.

- Tòa Tuyên Án __ ông Vũ Minh Quốc và bà Nguyễn Nhật Quyên bỏ tư cách là vợ chồng và con gái Vũ Song Nhi được ông Vũ Thiên Quốc nuôi dưỡng..... Phiên tòa kết thúc.

Kết thúc buổi tòa ba tôi nắm tay tôi dắt đi còn mẹ thì không nhìn tôi một lần rồi đi lên chiếc xe sang trọng.

Tôi chẳng muốn ở cùng ba chút nào, nhưng tôi không muốn theo mẹ nên đành vậy.

3. Chương 3: Mẹ Kế Và Em Gái

2 tháng trôi qua nhanh chóng ba tôi cùng ở trong căn nhà rộng lớn này. Ba tôi lúc nào cũng đi làm từ sáng sớm đến tối mịt mới về, cả hai tháng tôi chỉ gặp mặt tôi 3 lần

- thứ nhất: Họp phụ huynh cho tôi

- thứ 2: Đưa tiền sinh hoạt hàng tháng cho tôi

- Thứ 3: Lúc đấy tôi bị đụng xe.

Cuộc đời tôi đúng là vô dụng chỉ ở nhà rồi đến trường rồi xin tiền thôi. không may mắn gì cả tháng rồi còn phải vào bệnh viện nữa chứ.

2 tháng nay mẹ chưa đến thăm tôi lần nào dù quen với sự cô đơn rồi nhưng đôi lúc tôi lại sợ bóng đêm nó làm tôi phát run khi ở một mình.

Ping... Ping... Ping

Tiếng còi xe ینگ ỏi vang khắp nhà cũng hơn 12h khuya rồi. Tôi không ngủ được nên mới xuống phòng khách chờ ba.

Ba tôi bước vào nhà cùng với người đàn bà nào đó và một đứa bé khác

- sao giờ này chưa ngủ __ Ba nhìn tôi với ánh mắt chán ghét

- con muốn chờ ba __ Tôi sợ hãi ánh mắt đó của ba nên cứ cúi đầu trả lời.

- xin tiền nữa phải không? __ Ba tôi khinh bỉ đối với con gái của mình.

- Không phải ạ __ tôi xua tay ” ba tôi luôn nghĩ tôi cần tiền lắm sao một đứa con gái muốn nói chuyện với ba mình thì chỉ có việc tiền bạc thôi sao ”.

- bà và con gái lại đây này __ Ba tôi vẫy tay hai người đó lại

- chào con mẹ là mẹ Đình Đình còn đây là em gái con Vũ Song Vi __ bà ta cười dịu dàng giới thiệu.

Cao Đình Đình (mẹ kế) Tuy đã có tuổi nhưng bà ta cũng được coi là đẹp. khuôn mặt nhân hậu đáng thương là tình nhân của ba tôi lúc đó nhà bà ta rất nghèo ba và bà ta yêu nhau nhưng phải cưới mẹ vì lợi ích những lúc buồn Ba tôi hay tìm đến bà. Bây giờ ba mẹ tôi đã ly hôn có thể đưa bà và con gái gái của bà ta về sống chung một nhà.

Vũ Song Vi (14 tuổi) là con gái của Ba và bà ta cô bé sở hữu được nét đẹp của ba tôi nên có đôi nét cũng hơi giống tôi chút. Nhìn khuôn mặt có vẻ hơi nghiêm khắc chút hung dữ chút (chắc giống ba tôi).

- bà không xứng đáng làm mẹ của tôi đâu __ Tôi đứng lên ” Ba tôi ngang nhiên có người đàn bà khác khi tôi chỉ mới có 1 tuổi đấy sao mà bây giờ mẹ mẹ con con nghe mà phát lạnh vậy ” - và tôi chỉ có một người anh trai chứ không thêm bất cứ đứa em nào cả.

- con ngồi xuống ngay cho Ba __ ba tôi bắt đầu nóng giận

- chỉ mới hai tháng thôi mà ba, bây giờ ba lại đem người đàn bà này về không sợ dòng họ nói này nói nọ hả Ba __ Tôi khóc nức lên mỗi lần nói chuyện với ba là phải cãi nhau.

- mà biết gì mà mà nói hả. Mà cũng như mẹ mà suốt ngày rống lên. Tao làm chuyện gì thì mặc tao không cần mà quan tâm __ ba tôi bốc hỏa như cơn lửa đang cháy trong cơ thể Ba vậy

- con nói rồi đấy nếu bà ta và con nhỏ này ở trong nhà này thì nhất định con không để yên cho họ đâu __ Tôi hét lên

Bốp....

Một cái tát mạnh mẽ in năm ngón tay lên mặt tôi ” tôi đau trên mặt một mà đau lòng gấp mười ba không quan tâm tôi thôi nhưng từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ ba đánh tôi cả mà bây giờ vì người đàn bà ấy và đứa con hoang đó mà đánh tôi ”.

- con ơi con có sao không? __ Đình Đình lại đỡ tôi

- không cần bà quan tâm __ tôi hất mạnh người bà ta ra

- mẹ ơi có sao không mẹ __ Song Vi chạy lại đỡ mẹ mình

- không sao đâu con __ Đình Đình cười dịu dàng nhìn con mình rồi quay lại với hai người đó

- Tao nói cho mà biết từ bây giờ mà phải kêu là mẹ Đình Đình nghe chưa và thừa nhận em gái của mình nếu không nghe tao sẽ cắt hết tiền chi tiêu của mà __ Ba tôi

- dù cho ra sao con sẽ không bao giờ sống chung với những người đó nếu ba muốn cắt hết tiền của con thì ba làm sao cũng được cả __ Tôi chạy thật nhanh ra đường đang mưa lớn

- mà.... __ ba tôi đập bàn ông thật khổ tâm khi sinh ra đứa con bướng bỉnh này.

Tiếp

4. Chương 4: Bị Nhốt

Tôi khóc nức nở chạy ra ngoài dưới cơn mưa lớn cùng với tiếng sấm bây giờ tôi cũng không biết đâu là nước mắt hay nước mưa nữa rồi

Tôi rất sợ tiếng sấm này nếu ở nhà tôi đã trùm khăn kín mít rồi. Thật sự tôi không ngờ bây giờ tôi mạnh mẽ đến thế bỏ qua sợ hãi mà chạy trong đêm mưa to này

Tôi chẳng biết mình nên đi về đâu cứ chạy miến không về ngôi nhà ấy là được.

Con đường hôm nay chỉ có mưa và mưa những ngôi nhà đang chấp chờ ánh sáng vui vẻ sưởi ấm bên lò sưởi. Tôi đi lại một ngôi nhà thô sơ cũ kĩ nào đó ngồi dưới mái hiên ôm lại thân hình gầy gò của mình, dưới cái lạnh này làm tôi run lên từng đợt.

....

Ba tôi và bà Đình Đình đang ngồi trong nhà với không khí cực kì ảm đạm

- người đâu __ Ba tôi vẫy tay một cái gọi to hơn 10 người bước ra ” Dạ ” họ lên tiếng cung kính trước ông chủ bọn họ.

- Mau đi tìm Đại Tiểu Thư về đây __ Ông Quốc cảm thấy lo lắng

- Dạ __ 10 người áo đen đó lập tức thi hành nhiệm vụ

Bà Đình Đình liền nhìn sang chồng u buồn vậy cũng thương chả nhẽ mẹ con bà về đây làm hai cha con ông ấy trở nên cãi nhau không.

- Anh à! Mẹ con em không nên về đây sống đúng không anh

- em sao vậy anh muốn em về đây bù đắp lại những năm qua em và con phải chịu khổ __ Ông Quốc nhìn bà

- nhưng khi em mới về đã làm cho hai cha con anh trở nên xa cách như vậy __ Bà Đình Đình khổ tâm hết sức

- không phải do em đâu tại Song Nhi nó đã bướng bỉnh từ nhỏ rồi __ ông Quốc đau khổ nhìn bà

- dạ __ Bà Đình Đình cũng không nói gì thêm rồi quay sang con gái mình đang nằm trên người mình ngủ say

.....

Từ xa tôi nhìn thấy một cái điện thoại công cộng trước mắt tôi không chần chừ tôi bước nhanh lại mở ra bấm dãy số quen thuộc nào đó

- Alo __ Tiếng một người đàn ông nào đó

- Dạ... Có.. Phải... Số..của Mẹ Quyên không ạ __ Trong cơn lạnh tôi thều thào hỏi lại

- không phải __ Người đàn ông đó nói xong liền tắt máy

- Alo Alo __ Tôi gọi to những đã tắt máy từ lâu

Tôi bước ra từ trên xuống dưới chỗ nào cũng ướt bây giờ tôi chả biết nên gọi ai bây giờ.

Từ xa có bóng dáng hai người mặc áo đen tiến lại gần Tôi

- cô có phải là Vũ Song Nhi không __ Người đàn ông lạ mặt hỏi tôi

- Phải.... __ Tôi tính hỏi là ai thì bị ông ta nắm chặt lấy tay tôi kéo đi

Tôi bị kéo đến chiếc xe nào đó lúc đầu cũng có chút phản kháng nhưng vì mệt quá nên cứ mặc muốn lôi đi đâu thì lôi. Chiếc xe phóng nhanh trong đêm mưa bão

.....

Tôi bị lôi vào căn biệt thự quen thuộc nhìn xung quanh mới biết đây là nhà của tôi

- Thưa ông chủ tôi đã đem Đại Tiểu Thư về __ Ông nào đó đẩy tôi ra phía trước

Ba tôi không nói gì vẫy tay ra hiệu lui đi. Ba tôi nhìn từ trên xuống dưới của Tôi rồi lắc đầu

- Gì Tư (quản gia) đem cho nó bộ quần áo mới đi __ Bà tôi gọi bà Tư vào trong lấy đồ cho tôi

- nhốt nó lại trên phòng không cho ăn uống __ Ba tôi vừa dứt lời từ sau lưng tôi có hai tên lúc này kéo tôi lên lầu

- Ba __ tôi la lớn gọi tên ba trong vô thức - buông ra... Buông ra

....

Cạch

Tiếng cửa phòng bước ra họ đẩy tôi vào phòng. Tôi lại túm quần kìm bộ nào đi vào nhà tắm thay đồ

10p trôi qua

Tôi bước ra với bộ đồ khô ráo mái tóc dài ngang lưng vẫn còn hơi ướt của tôi. Tôi leo lên giường nằm xuống ấm áp làm sao. Tôi nhìn khắp xung quanh căn phòng toàn là màu xanh của biển khơi. Tôi thích màu xanh bởi là màu " hi vọng ", nhưng bây giờ nó đã trở thành địa ngục đối với tôi ngay lúc này tôi không thể cam chịu số phận bị nhốt mãi ở đây được, liền leo xuống tìm ngay cái cửa sổ nhìn xuống mà chán ván (tầng 4) tôi thích ở nơi cao nên chọn nơi cao nhất của biệt thự mà chọn. Tôi đắn đo suy nghĩ một hồi liền quyết định leo xuống

Tôi cột những bộ quần áo cùng với nhau cột thật chặt vào cửa sổ bắt đầu leo xuống từng bước

25p trôi qua chân tôi chạm đất liền nói ” tiếp đất an toàn ” tôi thực hiện bước tiếp theo nhà tôi rất nhiều vệ sĩ nên canh cổng rất nhiều

- Đại Tiểu Thư trốn rồi

Tôi nghe câu đó giật mình phát hiện nhanh vậy sao Tôi liền tìm đến cái cây cổ thụ to lớn trèo lên cây

Mọi người trong nhà ai cũng kiếm tôi

2h trôi qua Tôi bị phát hiện và bắt lại

Tiếp

5. Chương 5: Sao Con Bướng Quá Vậy !

Tôi nhìn xung quanh căn phòng của tôi, tôi ngồi dưới nền nhà suy nghĩ mọi thứ đến với tôi quá nhanh từ đầu rơi xuống một bà mẹ mới cùng đứa em gái lạ, tôi ghét bọn họ vì bọn họ đã cướp đi người ba vô tâm của tôi. Ba tôi tuy vậy nhưng rất thiên vị, ba tôi chỉ thương hai bà mẹ con đó chưa bao giờ tôi nhận được tình thương ấm áp đó.

Cạch

Tiếng cửa phòng mở ra cùng mùi thơm tỏa ra của Mì Gối bụng tôi đang rất đói nên mới ngửi được mùi hương ấy

Song Vi bước vào đặt tô mì trước mắt tôi

- chị em biết chị đói nên nấu cho chị ăn nè

- không cần mà ai là chị của cô hả __ Tôi đẩy ra dù rất đói nhưng cũng phải cố

- Chị đừng như vậy nữa ba sẽ buồn lắm __ Song Vi u buồn nhìn tôi

- tôi không cần cô quan tâm chuyện của tôi cô mau ra ngoài đi __ Tôi đẩy Song Vi ra khỏi phòng cùng với tô mì lúc này.

” đừng ở đó mà dạy đời tôi cô không có tư cách đó đâu tôi sẽ xem mẹ con cô ở đây được bao lâu ”

Tôi lặng lẽ ngồi vào trong phòng đó mọi người nghĩ tôi ích kỷ sao nhưng chưa bao giờ nghĩ là hãy đặt hoàn cảnh sống của mấy người vào tôi rồi hãy nhận xét người khác.

Năm 10 tuổi ba mẹ ly thân ba đi từ sáng đến chiều và mẹ cũng vậy có khi tới sáng mới về. 15 tuổi hai người ly hôn mỗi người một nơi và ba có người đàn bà khác nữa chứ.

Tôi nào nề cảm xúc của tôi như bị đè nặng chẳng còn muốn khóc hay muốn cười

Cạch

Lại một lần nữa tiếng mở cửa nhưng lần này là người đàn ông uy nghi

- Con chưa ngủ sao __ ba tôi ngồi xuống cạnh tôi

Tôi lặng thinh không trả lời tôi rất giận ba tôi.

- ba xin lỗi __ Ông Quốc nhẹ giọng

- Con không giám nhận __ tôi ước gì trước mặt tôi không phải là ba tôi sợ cảm giác gần ba

-sao con chịu chấp nhận họ __ Ông Quốc

- con không thích __ Tôi

- Sao con bướng quá vậy __ Ba tôi lại nóng lên

- nếu như ba không làm vậy thì con đâu như vậy __ Tôi hét lên

- Mà...

Ba tôi nóng giận bước ra ngoài tôi và ba không nói quá ba câu lại cãi nhau

” ba à con muốn được một lần như mẹ con bà ấy được ba yêu thương chăm sóc ba có biết con rất ganh tỵ không ”

6. Chương 6: Chuyển Trường

Sau 3 ngày Tôi cũng được thoát được cái phòng ấy, ba Tôi cũng lạnh lùng thật chứ, nhốt chính đứa con gái trong phòng 3 ngày mặc kệ nó có ăn uống hay như thế nào, chưa bao giờ thấy ba tôi đến phòng tôi hay quan tâm tôi một điều gì đó.

” ông ấy có thương tôi hay không, ông ấy có xem tôi là con hay không, hay ông ấy đang hạnh phúc cùng gia đình mới ” _ Tôi đặt ra nhiều câu hỏi miên mang trong đầu

Mà công nhận tôi đã nghĩ sai về mẹ con Song Vi hằng ngày bà ta luôn đặt thức ăn trước phòng của Tôi, mặc Tôi cự tuyệt nhưng bà ấy vẫn làm như vậy trong 3 ngày, Tôi thấy trong mắt của bà ấy của sự yêu thương thực sự của người mẹ dành cho con gái.

Song Vi thì hôm nào cũng đến nói chuyện với Tôi, Tôi không quan tâm nhưng Song Vi cứ thế nói chuyện trên trời dưới đất với Tôi

Tôi chuẩn bị đồ đến trường rồi bước xuống nhà, cả nhà đang dùng bữa sáng ngon lành. Tôi không muốn chứng kiến gia đình đang hạnh phúc đó nên đi thẳng.

- sao không vào ăn sáng _ Ba tôi nhâm nhỹ ly rượu vang lên tiếng

- Hôm nay con phải lên trường sớm _ Tôi quay lại nhìn Ba

- con lại đây ăn sáng ba muốn nói chuyện với con _ Ba

- Dạ

Ba tôi là vậy đấy những thứ ông muốn thì phải làm được. Tôi đành ngậm ngùi dùng bữa sáng

- có chuyện gì vậy ba _ Tôi ngồi xuống

- chuyển trường _ Ba tôi vừa dứt lời tôi cũng không tin vào mắt mình nữa rồi. Ba tôi chưa hề quan tâm đến chuyện học tập của tôi. Mà tôi học trong ngôi trường rất đổi bình thường không phải vì nhà tôi không có điều kiện mà tại vì tôi thích đơn giản.

- con không thích _ Tôi đứng dậy

- con hãy đến trường TÔN ĐỨC THẮNG cùng Song Vi học ở đó _ Ba tôi ngược mắt nhìn Tôi

- sao những điều con không thích ba đều ép con, sao con phải học cùng nhỏ đó chứ (chỉ vào Song Vi) con đang học rất tốt cơ mà _ Tôi quay lại

- con nhất định phải học ở đó nếu không đừng trách ba _ Ba tôi đứng dậy bước thẳng ra cổng

- ba _ Tôi đứng đó tức lắm mà chẳng nói được gì. Ba tôi nói là sẽ làm đó có thể trong vòng 1 ngày ông sẽ làm biến mất ngôi trường tôi đang học.

- con à! Con vào đây ăn sáng đi _ Đình Đình lại gần tôi

- Bà buông ra đi

Tôi đẩy bà ta ra rồi đi lên trường

7. Chương 7: Lớp Trưởng Khó Ua

Ngày hôm sau Tôi và Ba cùng Song Vi đến trường mới.

Tôi ngồi trên xe. Không gian im ắng lạ thường, ngột ngạt làm người ta phải khó thở

- con gái đã chuẩn bị cho bài học hôm nay chưa __ Ba tôi quay sang vuốt tóc của Song Vi

- Dạ! Rồi thưa ba __ Song Vi cười đáp với ông Quốc

Tôi quay sang nhìn họ. Họ xem tôi như người vô hình, mặc tôi nhìn họ như thế nào, một tình thương yêu của người ba dành cho con gái cứ chỉ hành động vui vẻ lắm.

- học ở đó nhớ chăm chú vào bài và cố gắng như Song Vi đó __ Ba tôi nhìn chăm chăm vào tôi

- Dạ __ Tôi giật mình đang suy nghĩ nên cũng không để ý

- Con sẽ giúp chị học tốt mà ba __ Song Vi cười dịu dàng

....

Đến trường THPT Tôn Đức Thắng. Ngôi trường lớn nằm giữa trung tâm thành phố HCM, mọi người đang rôm rả nói chuyện cùng nhau.

- cô vào lớp trước đi, tôi đi VS chút __ Tôi không muốn nhìn mặt Song Vi nữa nên đành nói vậy

- vâng! Chị đến lớp 10/A1 nhé __ Song Vi vẫy tay

Tôi lặng lẽ vào nhà VS, song bước ra ngoài nhui dây phòng chất cao nhìn mà chóng mặt. Tôi đảo vòng vòng quanh hành lang mà vẫn chưa thấy 10/A1 đâu

- Êx bạn ơi, cho mình hỏi lớp 10/A1 ở đâu vậy __ Tôi lại gần một bạn nam sinh đang ngồi gần đó

Bạn nam sinh không nói gì. Nhìn tôi kì lạ rồi chỉ lên tầng năm của các dãy lớp học

- hả? Cảm ơn __ Tôi muốn té ngã rồi nhanh chóng leo lên lớp vì không muốn ngày đầu tiên đi trễ

Tôi vất vả leo lên tầng 5

....

30p trôi qua âm thầm mọi người cũng đã vào lớp cách đây 10p nhưng Tôi vẫn chưa thấy lớp 10/A1 đâu

- cô ơi! Cô cho em hỏi lớp 10/A1 ở đâu vậy ạ __ Tôi tiến lại một người giáo viên đang ôm chồng sách nặng nề

- 10/A1 ở tầng 1 mà, tầng 5 là phòng giáo vụ mà __ giáo viên chỉ xuống

- Hả! Em cảm ơn cô __ Tôi quay lưng đi

Tôi lê từng bước xuống cầu thang lòng căm thù tên nam sinh đó đừng để Tôi gặp lại cậu ta.

” tôi nhất định trả thù ”

....

- 10/A1

- thưa cô! Em đi trễ __ tôi cúi mặt

- Mới ngày đầu tiên đi trễ rồi thôi em vào lớp đi __ Cô giáo chăm chăm vào Tôi

- Cả lớp

Tất cả mọi người im phăng phắc, tôi ngược mắt lên một điều rất kì lạ lớp toàn nữ sinh điều này làm tôi yêm tâm phần nào.

- Vũ Song Nhi __ Tôi còn bực chuyện lúc nãy nên nói cho qua

- Thôi em xuống bàn cuối ngồi với lớp trưởng đi __ Cô chỉ về phía cuối lớp

Tôi lặng lẽ bước xuống bàn một điều bất ngờ hơn lớp toàn nữ sinh nhưng duy nhất chỉ có mình 1 nam sinh lại làm lớp trưởng.

- bạn nam duy nhất của lớp có thể nhích qua cho bạn mới ngồi được không __ Tôi nhìn vào cậu ta

Phùng Nhật Huy (lớp trưởng) là nam sinh duy nhất của 10/A1 cũng là nam thần của tất cả nữ sinh trong lớp là chàng trai ấm áp dễ gần vui vẻ.

Cậu ta không nói gì liền nhích qua chỗ bên cạnh, Tôi liền ngồi xuống ung dung mang sách vở ra học nhưng nhớ ra điều gì đó liền quay sang Nhật Huy hỏi:

- cậu chính là tên lúc sáng dám gạt tôi lên tận tầng 5 đó hả

- thì sao! __ Nhật Huy trả lời như chuyện đương nhiên vậy đấy

- cậu.. Cậu có biết tại vì cậu mà tôi phải leo lên leo xuống, cậu ác vừa thôi chứ __ Tôi phát hỏa hét lên Rầm..

- em đang làm gì vậy hả đã đi trễ rồi mà còn làm ồn lớp nữa __ cô giáo Thảo đập bàn

- em xin lỗi cô __ Tôi chỉ biết cúi mặt nói

- thôi! Em ngồi xuống đi, em là hs mới nên tôi mới tha đấy lần sau đừng làm ồn nữa __ Cô giáo Thảo quay lên bảng

Tôi không quan tâm đến cậu ta nữa đeo tai phone vào thông thả đọc sách

Ngày Huy quay sang nhìn tôi chăm chú . Rồi quay lại bài đang học.

Song Vi thì không quan tâm đến nhiều việc như vậy bởi vì cô đang giải các " PTHH " của cô

Reng..Reng..Reng tiếng chuông vang lên inh ỏi mọi người liền đi ra ngoài.

- chào Nhi tớ là Phương Anh lớp phó của lớp __ Cô bé xinh xắn nào đó lại gần tôi

- A! Chào bạn __ Tôi thoáng giật mình

- để tớ đưa cậu đến căn - tin nha __ Phương Anh vui vẻ kéo tay tôi đi

... Căn - tin

Mọi người đang ồn ào nói chuyện. Phương Anh đưa tôi vào một cái bàn trống gần đó

- cậu ăn gì tớ lấy cho __ Phương Anh mỉm cười

- thôi! Để tớ đi cũng được __ Tôi nhanh chân đi vào quầy bán đồ ăn

- chú ơi! Lấy cho con chai nước cam __ Tôi đứng đó

- nè cháu __ chú ấy đưa ra chai nước cam đó nhưng

- tiền đây __ tên nào đó ở phía sau đưa tiền rồi lấy luôn chai nước đi

- chú ơi, chú lấy chai khác cho con cũng được __ Tôi không muốn cãi nhau nên đành mua chai khác.

- nhưng đó là chai cuối cùng __ chú ấy e ngại nhìn Tôi

- ờ... Bạn có thể nhường chai đó cho tôi không? __ Tôi quay lại thì giật mình lại là Nhật Huy

Ngày Huy không nói không rằng mở nắp chai yống nước một hơi rồi quay đi. Lúc quay đi còn cười khẩy làm tôi tức trào máu.

Một ngày đi học của Tôi trôi qua nhanh chóng và tẻ nhạt.

Tiếp

~

8. Chương 8: Kiểm Tra Hóa

Hôm nay Tôi đến trường sớm hơn mọi ngày, tôi đi dọc trên con đường đầy nắng của buổi sáng, những chiếc lá khô cần bị gió cuốn đi về nơi bất tận nào đó.

Nhưng tôi biết cuộc đời của những chiếc lá không dừng lại ở đó, nó sẽ trải qua những gian nan vất vả của những cuộc sống mà chính nó không ngờ đến.

Tôi đi và đi mãi.

.....

Trường THPT Tôn Đức Thắng hiện ra trước mắt tôi, tôi khẽ nhìn đồng hồ cũng đã 6h30p rồi, tôi tạm vào lớp.

- Song Nhi _ Phương Anh gọi Tôi

- Phương Anh _ Tôi khẽ lên tiếng, chỉ có một hôm tiếp xúc với cậu ấy mà tôi đã thân với P.Anh, tôi không biết P.Anh sẽ đối xử tốt với tôi hay không? Nhưng qua cách nói chuyện của cậu ấy rất ngây ngô vô tư chẳng suy nghĩ gì quá phức tạp.

- Sao hôm nay cậu đi sớm vậy? _ Phương Anh cười rạng rỡ với Tôi

- Tại tớ muốn ngắm bình minh đó mà _ Tôi cũng cười với P.Anh

- cậu thật lãng mạn đấy _ P.Anh

Hai người nói chuyện vui vẻ với nhau cho đến khi vào lớp.

Tôi ngồi yên vị chỗ của Tôi liếc nhìn tên bên cạnh, cậu ta đang ngủ thì phải! Công nhận cậu ta đúng " Nam Thần " của lớp 10/A1 mà, nét đẹp quyến rũ ngay ngất lòng người ngay cái nhìn đầu tiên, với làn da trắng mịn mà đứa con gái nào cũng ao ước.

- nhìn đủ chưa _ Nhật Huy mở mắt ra, cậu đã thức từ lúc nãy muốn xem cô gái bên cạnh định làm gì thôi

- Ai..ai nhìn _ Tôi thoáng giật mình

- còn chối _ Nhật Huy lật từng trang sách ra

- à! Mà nè nếu cậu là con gái chắc xinh lắm ha _ Tôi cười

- ý cậu là gì _ Nhật Huy khó hiểu nhìn Tôi

- ý nói cậu là 3D đó haha _ Tôi đứng dậy le lưỡi chọc cậu ta và chạy nhanh ra khỏi lớp

- Cô... _ Nhật Huy tức giận trên đời này chưa ai gọi cậu như vậy. Đúng là chuyện lạ mà.

- đừng để tôi bắt được cô _ Nhật Huy chạy thẳng ra ngoài

Hai chúng tôi chạy khắp xung quanh trường mọi người ai cũng nhìn chúng tôi như sinh vật lạ vậy (vì giờ này là giờ ôn bài)

Reng..Reng..Reng..

Tiếng chuông vang lên Nhật Huy mới tha cho Tôi để lên lớp

Tất cả mọi người đang im phăng phắc vì đã đến giờ kiểm tra " Hóa " Thầy giáo bước vào dáng vẻ nghiêm khắc

- Tôi ghét nhất là quay tài liệu hay coopy đây đừng để tôi bắt gặp đây __ Thầy lại tiếp tục nói câu ” thế kỉ ” mà có giáo viên nào lại thích điều ấy cơ chứ.

Thầy giáo bắt đầu phát đề ra. Mọi người bắt đầu làm bài, Tôi khẽ xoay cây viết vài dòng chán nản nhìn tờ giấy chép lấy chép để.

45p trôi qua lặng lẽ

- tiết sao thầy sẽ cho biết điểm còn bây giờ ra chơi đi

Reng..Reng..Reng

- Lúc bấy cậu làm bài được không? __ P.Anh chạy qua bàn của Tôi ngồi

- Rất tốt __ Tôi cười vui vẻ nhưng ai biết được câu nói đó có nghĩa đen hay nghĩa bóng

- mà lúc này cậu với Nhật Huy nói chuyện gì vui vậy __ P.Anh bắt sang chuyện khác

- cậu nghĩ tớ vui sao tên đó rượt theo tớ làm tớ chạy mấy vòng sân trường luôn đó __ Tôi

Reng

Mọi người bắt đầu vào lớp

- các em __ Thầy giáo hóa đã vào từ lúc nào - thầy có hai việc muốn nói với các em

Thứ 1: Thầy rất vui mừng cho Song Vi vì em ấy đạt điểm tối đa trong kì kiểm tra này

Bốp...Bốp tiếng vỗ tay chúc mừng

Thứ 2: thầy phê bình Song Nhi em là học sinh mới của lớp, em không những không làm bài kiểm tra mà còn vẽ bậy lên nữa chứ

Tất cả mọi người im phăng phắc

Họ là chị em sao người thì thành tích quá cao còn người học hành cuối lớp

Tiếp

9. Chương 9: Nhiều Ánh Mắt Kỳ Lạ

Hôm sau nhưng cũng giống mọi ngày, Ba tôi đi công tác nên tôi và Song Vi đi bộ đến trường

- chị ơi! Sao tiết kiểm tra vừa rồi... __ Song Vi quay qua nhìn Tôi

- không cần cô quan tâm __ Tôi lạnh lùng đi trước

Tôi và Song Vi cứ như vậy từng ngày trôi qua lặng lẽ nhưng vẫn không có tiến triển gì hơn.

.....

- Nhi, Vi __ Phương Anh chạy lại

- chào P.Anh __ Song Vi cười vui với P.Anh

- Êx Nhi, bữa nay có nhiều tiết kiểm tra lắm đó cậu học bài chưa __ P.Anh quan tâm hỏi

- Không Quan Tâm __ Tôi nói xong rồi bước nhanh vào lớp 10/A1

- Song Nhi thật khó hiểu __ P.Anh ở sau lắc đầu

Song Vi không nói gì chỉ nhún vai rồi bước cùng với P.Anh vào lớp. Nhưng cô mang theo nhiều suy nghĩ trong đầu.

....

- Êx học bài chưa __ Nhật Huy nhìn tôi

Tôi quay sang Nhật Huy với ánh mắt dao găm, sao cứ thích quan tâm đến chuyện của người khác thế! Nếu rảnh nên đi làm chuyện có ích chút, Tôi không học thì cũng liên quan đến họ đâu.

- quan tâm chút thôi làm nhìn rê vậy __ Nhật Huy quay lại với bài học của mình

- Nhưng ở đây không cần cậu quan tâm __ Tôi lôi sách vở ra nhìn chăm chú

...

Tiết đầu tiên kiểm tra là môn Toán

Tiết thứ hai là môn Sinh

Tiết thứ ba là môn Vật Lý

Tiết thứ tư là môn Địa lý

Tiết thứ năm là môn Lịch Sử.

...

Hết một ngày cuối giờ thầy chủ nhiệm bước vào (Minh Hoàng)

- các em __ Thầy đồng ý bước xuống dưới bậc - thầy thấy các em bây giờ học hành rất sa xức điển hình là Vũ Song Nhi bây giờ thầy đưa ra biện pháp thế này. Bạn Nhật Huy, bạn Song Vi, bạn Phương Anh sẽ kèm cho bạn Vũ Song Nhi học, thầy mong trong vòng 2 tuần các em có thể làm thay đổi được Nhi.

Cả lớp im lặng

- thôi các em về đi

...

Ra về mọi người bắt đầu ủa ra mọi người hôm nay khác lạ họ không chịu ra về cứ đứng tập trung ở khuôn viên trường làm gì đó cả nam lẫn nữ.

Cho đến khi họ thấy bóng dáng ai đó liền nháo nhào lên

- nhỏ đó là Vũ Song Nhi đấy __ Hs 1 chỉ tay vào lớp

- thật sao! không thể tin nổi, trường Tôn Đức Thắng có thể chấp nhận loại người đó sao __ Hs 2

- có tiền là vào được thôi __ Hs 3 vang lên

Mọi người bắt đầu chỉ chỉ chỗ chỗ vào Tôi họ cứ lên tiếng trách mắng tôi vì không có tư cách học ở trường lợi dụng tiền bạc vào trường rồi đem tôi so sánh với Song Vi. Tôi cứ im lặng bước ra khỏi trường

- ờ đi đâu nhanh vậy __ Đỗ Thư (hot girl khối 11) chặn đường tôi

- tôi quen chị sao __ Tôi ngược mắt lên nhìn

- không hề quen! Nhưng cô cũng nổi tiếng thật đó, mà cô có thực sự kém cỏi tới mức môn nào cũng 1-2 không vậy Haha __ Đỗ Thư cười phá lên, đám học sinh đó cũng cười lên đều đều

- Đi __ Tôi đang đứng bất động khi nghe những lời nói của chị ta bất ngờ có bàn tay ai đó kéo đi

Thì ra là Nhật Huy cậu ấy đã kéo tôi đi, cậu ấy thấy tôi thật ngốc đứng đó cho người ta lăng nhục mà vẫn đứng im ra đấy.

....

- cậu có buồn thì cứ nói ra đi chứ đừng tỏ ra bình thường như vậy làm tớ lo lắng lắm __ P.Anh nắm chặt tay Tôi

- đâu có sao đâu! Tớ thấy chuyện đó rất bình thường mà __ Tôi cười vui vẻ

- bình thường vậy sao __ Nhật Huy khó hiểu

- Chị ấy đang buồn đấy nếu khóc được thì khóc đi __ Song Vi chăm chú nhìn Tôi

- cô biết gì mà nói __ Tôi nói vậy chứ buồn muốn chết
 - về đi! Ngày mai 3h tại công viên Thỏ Con __ Nhật Huy nhanh chóng rời đi
 - thôi tớ đi đây chào hai cậu __ Phương Ang cũng đi về
- Tiếp....

10. Chương 10: Học Thêm Sao ! Đâu Có Dễ Như Vậy

Tôi và Song Nhi nhanh chóng trở về nhà. Tôi lật đật leo lên phòng của mình nằm trên chiếc giường êm ái suy nghĩ vấn vợ. Nhanh chóng vớ lấy cái laptop nhìn vào màn hình mà tôi muốn chán vấn

” Mr.A sẽ biểu diễn buổi hòa nhạc tại nhà hát Paul vào lúc 3h 30p ngày xx ”

- Hihi lại sắp được xem anh ấy biểu diễn guitar rồi __ Tôi cười lăn qua lăn lại trên giường
- Nhưng mai còn buổi học thêm __ Tôi bực dọc
- Nhưng mình không thể bỏ buổi học được

Tôi bước xuống nền nhà tiến ra cửa sổ nhìn ngắm đêm xuống những ngôi sao lấp lánh đang chiếu sáng

Tôi nhớ tới mẹ, mẹ tôi hay trầm tư nên nhiều lúc cũng như tôi bây giờ không biết mẹ tôi bây giờ đang làm gì nhỉ chắc đang hạnh phúc khi không có tôi và ba làm vướng bận cuộc sống của bà.

....

Sáng hôm sao! Ba tôi cũng đã về từ lúc nào và ba người đang ăn sáng, tôi bước đến bàn ăn chỉ có người giúp việc đưa cơm cho tôi ” Mời tiểu thư ” rồi cũng lui xuống không gian cực kì ảm đạm.

- Con đang chọc tức ba sao __ Ba tôi phá tan bầu không khí khó chịu này
- Con không có __ Tôi biết ba đang nói đến chuyện học tập của tôi đó mà - Từ trước đến giờ con luôn như vậy con học hành không như Song Vi nên ba muốn mắng chửi cứ tùy.
- Con... Vì sao con không chịu học hành chứ con là một đứa thông minh có hiểu những gì ba nói không? __ Ba tôi cũng tức giận lắm nhưng đang kìm nén lại
- con chỉ ước gì mình là cô bé ngoan ngoãn để con không nhận thức những gì ba đã gây ra cho con __ Tôi nắm chặt tay để không rơi nước mắt trước mặt Ba
- Thôi anh à! Con còn nhỏ anh đừng chấp nhất con làm gì __ Đình Đình nắm lấy tay Ba tôi
- ba ơi, Ba yên tâm đi con cùng mấy bạn đang giúp chị mà __ Song Vi cũng lên tiếng
- con liệu mà lo học hành đi __ Ba tôi bỏ đi với công việc của mình
- Cảm ơn nhờ bà mà tôi không bị thêm cái tát nào nữa __ Nói xong tôi cũng bước lên phòng không chút bận tâm.

...

- Vi con học tốt không __ Đình Đình âu yếm đưa con gái này
- Tốt lắm mẹ __ Vi cười tí mắt

.....

3h chiều

Tôi đang diện trên người một bộ đồ rất đời thường, chiếc áo thun tay ngắn, chiếc quần Jean đơn sơ, cùng với đôi giày kết hợp trắng đen và chiếc balo xinh xắn, cùng với mái tóc ngắn ngang vai Tôi bảo đảm

ngay lúc này chắc không ai nhận ra tôi là Đại Tiểu Thư nhà họ Vũ đâu. Tôi bước xuống nhà với tâm trạng cực kì tốt

- đại tiểu thư đi đâu vậy ạ __ Tên áo đen cuối chào cũng không quên hỏi một câu
- Tôi đi đâu cần anh quản sao __ Tôi đi nhanh ra đường
- hơ __ Tên áo đen đó ngờ người chỉ là hỏi vậy thôi nếu không ông chủ về anh lại mang lỗi

Tôi bắt một chiếc taxi đến ngồi yên vị trên xe đi đến nơi cần đến.

Song Vi đang lục đục với tập sách cô đang chuẩn bị bài vở cho chị cô, cô biết chị Nhi sẽ không chuẩn bị gì đâu. Cô ăn mặc giản dị vì cô từng lớn lên ở nơi chắc có gì cao cấp mặc dù ba có chu cấp cho mẹ con hàng tháng nhưng mẹ cô đã dành số tiền đó cho cô học hành cho bằng bạn bằng bè.

Song Vi bước nhanh qua phòng Song Nhi cô muốn tạo nhiều mối với người chị sáng nắng chiều mưa này.

- chị ơi __ Song Vi ở ngoài gọi vọng vào

Trả lời cô là một khoảng không gian im ắng

Cô lo sợ tôi có chuyện gì nên tông cửa xông vào, cô đi vào nhà VS vẫn không thấy rồi nhìn khắp xung quanh cũng vậy.

" Chắc chị ấy đi trước rồi " __ Lòng Song Vi miên man suy nghĩ chắc chị ấy không muốn đi chung với cô

Song Vi liền xuống nhà đến nơi công viên Thỏ Con như đã hẹn.

.....

Nhà hát Paul __ nơi biểu diễn hòa nhạc hàng tháng của những người nổi tiếng

Tôi đứng trước cửa nhà hát cười mãn nguyện tôi phải đi sớm như thế này mới có cơ hội ngồi đằng trước. Tôi tiến vào nhà hát ngồi ở đó

Mr.A (Trần Bảo Anh) ca sĩ nổi tiếng hiện nay " 25 tuổi " anh thông thạo các loại nhạc cụ. Anh có thể chơi guita, vĩ cầm, dương cầm, violon, piano...Anh có vẻ ngoài " Soái ca " cùng với nụ cười tỏa sáng và ánh mắt đầy yêu mị đốt cháy nhiều lượng Fan.

3h30p mọi người vào càng đông cả nam lẫn nữ hay người già đều đến đây xem buổi hòa nhạc này.

Anh Mr.A bước ra tiếng hò hét vang lên

- I Love You Mr.A
- Anh là nguồn sống của em
- Mr.A

.....v...v

Tiếng đàn guita vang lên mọi người im bật, tôi nhắm mắt lại thưởng thức

Những hình ảnh trong đầu tôi cứ hiện ra tôi thấy ba mẹ tôi ở bên nhau họ cười cười nói nói vui vẻ bên nhau chăm sóc tôi, Tôi rất hạnh phúc mỉm cười với họ.

Tại Công Viên Thỏ Con

- Vi Vi __ P.Anh vậy tay lại
- Cậu đến rồi ak __ Nhật Huy khó chịu vì chờ mãi một người
- Xin lỗi hai cậu tớ đến trễ __ Vi thở hắt hắt __ ủa mà chị Nhi chưa tới hả
- Cậu ở chung nhà với cậu ấy mà sao hỏi tui này __ Phương Anh nhú mày
- Nhưng lúc tớ vào phòng chị ấy thì không thấy đâu cả hỏi người trong nhà thì họ nói chị ấy đi rồi __ Song Vi nói lại

- hay chúng ta đợi chút nữa đi __ Nhật Huy không muốn tin những gì đang suy nghĩ.

....

Buổi hòa nhạc kết thúc cũng 8h Tôi nhìn khắp xung quanh mọi người cũng bắt đầu ra về

Tôi đi khắp nơi khuôn viên nhà hát mà quên đi có chuyện quan trọng hơn

- Không biết họ còn đợi mình không nhỉ __ Tôi suy nghĩ rồi nhanh chóng đến công viên

Công Viên Thỏ Con

Tôi tìm khắp xung quanh nhưng không thấy ai cả ” chắc họ đã về rồi ” tôi nghĩ trong đầu liền nhanh chóng quay về nhưng...

Khi tôi quay lại ba khuôn mặt ám khí đang nhìn tôi chăm chăm

- Giải thích __ P.Anh nhìn tôi như muốn ngay lập tức bay vào ” căn ” người.

- tớ không có gì giải thích cả __ Tôi quay đi tránh ánh mắt của họ

- cậu... Cậu có biết tại tôi chờ cậu từ 3h - 9h không hả __ Nhật Huy như phát hỏa

- thì thấy tôi không tới các cậu nên về đi chứ __ Tôi trả lời tôi đâu có kiu họ chờ mà chờ có mấy tiếng làm gì rê vậy

- vậy chị đi đâu __ Song Vi bước đến gần tôi

- Tôi đi xem hòa nhạc __ Tôi ngược mắt nhìn họ

- cậu xem hòa nhạc vậy cũng không báo cho tại này một tiếng cậu không thấy quá đáng sao __ P.Anh lên tiếng

- nè cho các cậu biết Vũ Song Nhi này không bao giờ chịu học đâu nên các cậu đừng tốn sức nghe chưa __ Tôi nói xong rồi nhanh chóng rời đi

- Vũ Song Nhi cậu / chị đứng lại đó __ Ba người đó gọi theo làm mọi người xung quanh nhìn một cách kì lạ Tiếp....

11. Chương 11: Praise The Yoddess

Song Nhi kết thúc 2 tuần học của mình ngày nào họ cũng đến gặp tôi, bắt tôi học nhưng tôi là người như thế nào chứ mà phải nghe lời họ. Nhật Huy và Phương Anh, Song Vi cũng rất tức giận chứ không biết làm gì hơn.

Buổi sáng tin sương ngày hôm sau, tôi đi đến trường với tâm trạng cực kì tốt vì tôi biết hôm nay có tiết kiểm tra mà.

- Vũ Song Nhi __ Cô gái nào đó gọi tên tôi

- À.... Đỗ Thư __ Tôi hơi bất ngờ vì hôm nay chị ta lại đến gặp Tôi

- tôi có chuyện muốn nói với cô __ Đỗ Thư ngồi vào chiếc ghế đá gần đó __ Sắp tới trường này sẽ tổ chức ” Queen ”

- Thì sao __ Tuy trường cũ của cô nhỏ bé nhưng cũng tổ chức nhiều cuộc thi nhưng cô chẳng quan tâm

- Tôi muốn thách đấu cùng cô __ Đỗ Thư mỉm cười

- Thách đấu sao __ Tôi hỏi lại

- đúng! À mà tôi quên cô chẳng có tài năng gì với lại kiến thức kém cỏi làm sao mà có thể thắng được tôi
haha _ Đỗ Thư cười lớn như khinh bỉ

- cô nói ai không có tài năng hả? Tôi sẽ thi _ Tôi lớn giọng dám xem thường Vũ Song Nhi này sao

- Được tôi chờ cô _ Nói xong Đỗ Thư quay đầu mỉm cười.

.....

Tôi đến lớp mọi người nhìn tôi một cách chăm chú, họ chưa từng ghét tôi chỉ vì tôi ngang bướng khó gần nên chả ai dám chơi với tôi thôi, gần đây thêm vụ học hành nên họ càng xa lánh tôi hơn.

Reng Reng Reng giờ học cũng đã vào.

- các em hôm nay thầy sẽ kiểm tra Vũ Song Nhi đây là bài kiểm tra quan trọng nên em hãy cố gắng. _ tiếng Thầy Hoàng (chủ nhiệm) vang lên đều đều

Thầy bắt đầu phát bài kiểm tra.

45p trôi qua. Thầy cũng bắt đầu đi ra ngoài,

- Song Nhi này cậu làm bài được không tớ thật sự không muốn xa cậu đâu _ P.Anh nắm chặt tay tôi, Đôi mắt cũng hơi ướt nhoe

- tớ xin lỗi _ Tôi thật sự rất quý người bạn này dù mọi người ra sao thì P.Anh vẫn ở bên tôi quan tâm và lo lắng cho tôi rất nhiều.

- ý cô là làm bài không được _ Nhật Huy hơi bất ngờ lúc này cậu đã viết một tờ giấy đáp án cho Song Nhi mà.

- cảm ơn cậu vì tờ giấy nhưng tôi là Vũ Song Nhi nên trung thực chứ _ Tôi cười hì hì

- hazzzz _ Ba người thở dài đã sắp bị đuổi rồi mà còn trung với chữ thực.

- các bạn ơi _ Phạm Như (lớp phó văn nghệ) đứng trước lớp đồng thanh hét to - sắp tới trường chúng ta có tổ chức cuộc thi " Queen " sẽ có 2 bảng thi, đầu tiên là bảng thi tài năng, thứ hai thi kiến thức ngoại ngữ, người dự thi sẽ trả lời cùng một câu hỏi với các thí sinh còn lại của giám khảo chính đặt ra. Quan trọng là người chấm điểm chính là phiếu bầu do các học sinh các lớp bầu cho thí sinh tài năng nhất.

Cả lớp im phăng phắc mọi người không ai đủ tự tin cả nhưng...

- Tôi Thi _ Tôi đứng trước lớp

- Vũ Song Nhi _ Cả lớp hét lên

- không được! Cậu sẽ làm mất danh dự lớp 10/A1 này _ Tiếng một bạn nữ vang lên

- hay để Song Vi thi đi _ Một bạn nữ khác kên tiếng

- đúng đấy _ Cả lớp đồng tình.

- Hãy để chị Nhi đi thi đi _ giọng nói trầm ấm vang lên phía Song Vi

- nhưng.... _ cả lớp e ngại nhìn tôi chằm chằm nhưng vì họ nể mặt Song Vi nên thôi.

- được rồi Vũ Song Nhi đi thi " Queen " _ Phạm Như thều thào nói

.....

- Thầy rất thất vọng về em _ Thầy hiệu trưởng nhìn tôi lắc đầu _ thầy đã cho các bạn kèm cho em nhưng em vẫn không tiến bộ buộc lòng chúng tôi phải sa thải em

- thầy ơi thầy đợi đến lúc thi xong cuộc thi " Queen " nha thầy, xong cuộc thi thầy muốn đuổi sao cũng được. _ Tôi nhìn thầy chăm chú

- nhưng... Cũng được - Thầy HT ậm ừ hồi lâu cũng đồng ý .

.....

Cuộc thi Queen cũng đã tới mọi người chuẩn bị tất bật cho phần dự thi của mình. Lớp 10/A1 ai cũng u sầu chỉ vì họ chọn Tôi, Đỗ Thư rất đẹp nổi bật nhất trường, bộ váy đen huyền bí trang điểm nhẹ nhàng, các lớp khác họ cũng không vừa gì xanh, đỏ, tím, vàng lòe loẹt. Tôi khá đơn giản chỉ là bộ đồng phục của trường làm người khác không khỏi khinh bỉ.

Phần đầu tiên là thi tài năng.

Đỗ Thư diễn vở kịch về Mẹ, cô thật sự rất tài năng diễn rất đạt làm mọi người rơi nước mắt trước màn diễn của Đỗ Thư. Cô ấy diễn phóng khoáng tự nhiên.

Tiếp theo màn ca múa, nhảy hiện đại, múa rối hay kịch câm cũng được biểu diễn nhưng chưa ai qua được Đỗ Thư

Tiếp đến màn của Tôi chẳng mấy ai quan tâm họ nhìn tôi kì lạ

Tôi bước ra với chiếc váy ren trắng tinh mái tóc xõa dài trang điểm nhẹ bờ môi hồng hồng căng mọng đang mỉm cười cùng với đôi giày nhỏ bằng thủy tinh nhìn giống như phiên bản của công chúa lọ lem vậy, tay cầm gita khê đựng đựng những sợi dây trên cây đàn nhỏ.

- Uh doo oon bool bij ah reh ch'oh bool ha na
- wa in jahn eh dahm kin yak sok ha na
- hang sang nuh eh kyut eh suh
- nuhl ji k'yu jool kuh ya
- nal mit uh joon nuh yuss jahn ah oh~ oh~

Tiếng hát nhỏ vang lên làm cả mọi người ngưng mọi hoạt động phải quay lại nhìn và thốt lên " Vũ Song Nhi sao " rồi tập trung lại với màn biểu diễn của Tôi

- na ba ra neun kuhn oh jik ha na
- young won han heng bok eul kkukk uh jool leh
- hua ryu ha ji ahn doh kkom
- kaht ji ahn ah doh
- nuh man iss uh joo myun due
- kuk kyung ma (i believe)
- uhn jeh na (i believe).
- ee sun kan eul ij ji ahn eul kkeh
- nae p'oom eh (i believe)
- ahn kin nuh eh mi soh ka.

Kết thúc màn biểu diễn guita của mình, làm mọi người im lặng trong vài giây.

Bốp bốp bốp

Tiếng vỗ tay khê vang lên cùng với bao nhiêu suy nghĩ.

Tiếp phần thi thứ hai giao tiếp ngoại ngữ. Và đây chỉ còn lại những thí sinh xuất sắc có trong vòng 2 là lớp 10/A1 (Song Nhi), lớp 11/A3 (Đỗ Thư) lớp 10/A5 và lớp 12/A4.

- what do you define about the " Family "? _ Giáo viên nước ngoài nhìn 4 người thí sinh trước mắt.

Mọi người ngơ ngác với câu hỏi đó nhưng một người tự tin nói trước thí sinh 10/A5 bước lên

- The family calls home, the place for you to believe, the motivation to do every thing, the for you to find peace, shelter when the sadness of failure in life .

- the family is the place. Where we are born and grow up, wich is the place that surround us every day. The family is a safe. Home for us to live in. Family provides warn meals. full of love who goes far away remember. _ Thí sinh 12/A4

- families wth parents and children each have a separate jon but live in the same roof in warmth of happuness._
Đỗ Thư tự tin trả lời

- The family is where we learn to love, to care for others. Where we learn to lue, to be epitaph, to be the best and ther best when collapses. As part of a divet se. And interesting socvity. The family does not. Necessariily have to include parent and chidren. Shelters and childeren lung in miltual protection as well as the family just themselves feel the warmth of happiness _ Tôi cười nói rành mạch

Mọi người đang tập trung lắng nghe câu trả lời kì lạ của Tôi.

Bốp bốp bốp tiếng vỗ tay chúc mừng cho những thí sinh

- Queen năm nay thuộc về..... Thanh Duyên 12/A4

Bốp bốp bốp

Tiếng vỗ tay đều đều kết quả không như mong đợi nhưng ai đó đã trở thành Thần Tượng của mọi người.

Tiếp

12. Chương 12: Nếu Là Thật Thì Sao ?

Kết thúc cuộc thi ” Queen ” được vài ngày mọi người đã ổn định với việc học tập của mình.

Hôm nay Tôi cùng Song Vi tản bộ đến trường, không khí không còn ngột ngạt như trước thay vào đó gần gũi nhau nhiều hơn.

- chị làm em thật bất ngờ _ Song Vi cười nhìn tôi

Tôi không trả lời cười nhẹ một cái, tôi thật sự ngu ngốc chỉ vì một câu thách đấu nhỏ tôi đã tham gia cuộc thi rồi, tôi đang làm gì chính bản thân tôi cũng không biết nữa.

..... TTHPT Tôn Đức Thắng

- tôi đi lên phòng HT cô lên lớp trước đi _ Nói xong tôi rẽ sang hướng khác

Tôi dạo quanh ngôi trường này có thể đây là lần cuối tôi được nhìn nó, vì lời hứa với thầy xong cuộc thi tôi sẽ thôi học. Một cảm giác quyến luyến tuy chưa học nhiều năm nhưng cũng có biết bao nhiêu kỷ niệm buồn có vui có.

- Chị Thư _ Tôi chạy theo một bóng dáng nhỏ

- Cô kiu tôi _ Đỗ Thư quay lại có ý hỏi

- Tôi cảm ơn chị

- Cảm ơn sao! Tôi đâu có làm gì cho cô _ Đỗ Thư cười

- Chị đã giúp tôi được là chính mình, tôi biết chị không xấu những lời nói ác ý của chị tôi biết là chị muốn tốt cho tôi _ Tôi nhìn sâu vào mắt chị ta

- Tôi không tốt như cô nghĩ đâu _ Đỗ Thư định quay đi

- Tôi và chị có thể làm bạn chứ _ Tôi nói vọng theo

Đỗ Thư không trả lời câu hỏi của Tôi, chị ta quay đi mang một tâm trạng kì lạ.

..... Phòng HT

Tôi hiên ngang bước và dù sao cũng bị đuổi nên khỏi gửi phép tắc làm gì

- Vào sao không gõ cửa __ Thầy HT uy nghi nhìn tôi
- Em xin lỗi __ Tôi cúi mặt chìa ra tờ giấy __ em xin thôi học ạ
- Em lấy lại đi tôi không cho em nghĩ nữa, em đúng là có quan hệ rất tốt với nhiều người thật dù là lúc đó thành tích em không tốt __ Thầy HT gật gù
- ý thầy là sao ạ __ Tôi thật sự không hiểu thầy có ý gì
- thì Đỗ Thư, Nhật Huy, Phương Anh, Song Vi và tất cả thành viên của lớp 10/A1 __ Thầy giải thích
- dạ em biết rồi, em xin phép về lớp __ Tôi cúi đầu đi ra ngoài.

Tôi bước ra ngoài với tâm trạng cực kì tốt sở dĩ tôi học hành như vậy để ra khỏi ngôi trường này nhưng khi nghe tin được ở lại thì rất là vui.

- Vũ Song Nhi tặng cho cậu nè __ Một học sinh nam đưa hộp quà cho tôi
- cậu làm bạn gái tớ nhé __ Hs nam khác nói
- tớ thật sự cảm phục cậu __ Hs nam khác nữa

....v.v..v

Từ đầu một đám nam sinh quay quanh tôi như đang được gặp người nổi vậy làm tôi không biết nên phản ứng như thế nào.

- xin lỗi các cậu nhé Vũ Song Nhi có bạn trai rồi __ từ đâu giọng nói lạ vang lên

Mọi người ngoáy đầu lại nhìn ngay cả tôi có bạn trai khi nào mà không biết

- Phùng Nhật Huy __ Mọi người kiu lên ai chứ Nhật Huy thì họ xin thua một người vừa đẹp trai học giỏi lại nhà giàu nữa chứ.
- Huy __ Tôi thốt lên bất ngờ tôi là bạn gái cậu ta khi nào
- em yêu à! Em đi đâu vậy làm anh lo chết mất __ Nhật Huy lại gần trao cho Tôi cái ôm thắm thiết
- Wow __ Mọi người trầm chồ
- O __ Tôi tính hỏi xem có chuyện gì thì cậu ta đã lôi tôi đi mất

....

- Cảm ơn cậu đã giải vây giúp Tôi __ Tôi ngồi trên sân thượng nhìn cậu ta
- anh đâu có giúp gì đâu chuyện bạn trai giúp đỡ bạn gái là chuyện bình thường mà __ Nhật Huy nhìn tôi bằng ánh mắt ngọt ngào
- cậu nói gì vậy ở đây chỉ còn tôi và cậu khỏi phải diễn __ Tôi cười như chuyện vừa kể là chuyện đùa
- nếu anh nói lúc này là sự thật thì sao, anh thích em ngay cái lúc em cầm đàn gita và hát là anh đã thích em rồi __ Nhật Huy nhìn tôi
- cậu nói vớ vẩn gì vậy __ Tôi đứng dậy định đi về lớp
- em làm bạn gái anh nhé __ Nhật Huy hét lớn

Tôi chẳng biết nên nói sao bây giờ tôi không nhận thức được tình cảm của mình đối với Nhật Huy một cảm giác quý mến chứ không phải tình yêu .

.....

Tôi quay lại với lớp học của mình,

Bốp bốp bốp

Tất cả mọi người đều có mặt tại lớp ngay cả thầy chủ nhiệm. Mọi người vỗ tay chào đón tôi làm tôi cảm động đến sắp khóc

- chúc mừng em trở lại với lớp 10/A1 __ Thầy Hoàng
- dạ __ Tôi tiến đến chỗ thầy cuối đầu rồi quay lại chỗ ngồi của mình
- thôi quay lại với bài học __ Thầy Hoàng hơi bất ngờ nhưng cũng quay lại với bài học

Tôi ngồi lặng lẽ trong chỗ ngồi u sầu khẽ nhìn ra ngoài cơn mưa lớn bất chợt kéo đến nhưng Nhật Huy vẫn chưa trở vào lớp.

Tiếp

~~

13. Chương 13: Ngày Nắng Ấm

- chúng ta hẹn hò nhé __ tôi đứng trước mặt Nhật Huy nói
- Thật... Sao __ đây là điều cậu mong đợi trong những ngày qua nay đã trở nên thật làm cậu nói không nên lời.
- ư, chúng ta nên bắt từ đâu nhỉ? __ tôi ra về suy nghĩ

Không nhanh không chậm Nhật Huy nắm chặt tay tôi kéo đi một mạch về phía trước.

....

Chúng tôi đang ở một cái rạp chiếu phim nổi tiếng nhất ở thành phố

- xem phim nhé __ Nhật Huy cười nói nhìn tôi Cậu nghĩ với một đứa con gái nhất định sẽ sợ hãi khi xem phim ma.
- phim gì __ tôi quay sang nhìn Nhật Huy
- Phim ma __ Nhật Huy cười nụ cười ẩn sâu chứa điều gì bí ẩn.

Tôi không nói gì chỉ cười một cái rồi cùng Nhật Huy tiến vào quầy bán vé

Trong rạp chiếu phim

Rạp chiếu phim thì im lặng nhưng chỉ có một người thì cười khúc khích như đang xem phim hài

- hahaha người ta đang móc ruột kìa, giết người nữa mắc cười quá __ Tôi cười nói một cách kinh khủng làm mọi người nhìn tôi quá chùng.
 - Á... Á __ Nhật Huy nắm chặt bên tay tôi la hét um sùm
 - Bộ mày khùng hả mày xem phim ma mà như xem hài vậy __ những người cùng xem phim họ nhìn tôi rồi la mắng
 - xin lỗi __ Tôi dùng ánh mắt e ngại nhìn mọi người rồi kéo tên Nhật Huy đang ôm tay tôi kéo ra ngoài.
- Ngoài rạp chiếu phim.

- ra ngoài rồi buông buông cánh tay tôi ra __ tôi nhìn Nhật Huy
 - Hey __ Nhật Huy thở dài tưởng tôi sẽ ngã vào lòng Nhật Huy mà run rẩy mà ai ngờ.
 - Thôi đi tôi cũng chẳng phải là đứa con gái yếu đuối đâu __ Tôi cười với Nhật Huy
- Nhật Huy cười nhẹ Song Nhi đặc biệt với các cô gái cô từng quen.

Chúng tôi đi dạo quanh trên trên đường mòn nơi mà các cặp yêu nhau thường hay đến đây chúng tôi cười cười nói nói chuyện trên trời dưới đất mà quên đi thời gian.

- Hôm nay vui không? _ tôi ngỏ lời với Nhật Huy
- rất vui là đằng khác _ Nhật Huy vui vẻ nói
- vui là được rồi _ tôi cười nhưng miên mang những suy nghĩ.

Tôi quay trở về nhà lúc ấy cũng gần khuya rồi

- ba con mới về _ Tôi bước vào nhà thì thấy ba liền lên tiếng chào hỏi
- Sao giờ này mới về _ ba tôi nghiêm khắc nhìn tôi
- Ba đi đâu con có hỏi đâu tại sao cái gì cũng phải nói cho ba nghe chứ đó là quyền riêng tư của con mà.
- con..._ Ba tôi tức đến không chịu nổi tính đứng dậy lại cho đứa con không biết lễ độ này một bài học
- thôi mà nó còn nhỏ nó tin chấp nhất nó nữa - Thôi con lên lầu đi(quay sang tôi) _ đành đành đứng lên can ngăn nếu không có chiến tranh xảy ra nữa.

Tôi cứ thẳng lên lầu

- Song Vy không có biết chị con đang có chuyện gì không? - ông Quốc quay sang nhìn con gái
- Dạ con không biết _ Song Vi ngược mặt lên trả lời
- Thôi khuya rồi cả nhà ta cùng lên ngủ - ông Quốc lên tiếng

Tiếp.....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-thich-em-duoc-khong>